

[Qvist Jørgensen]

tænker på de mange velgennemarbejdede og seriøse forslag, vi har modtaget specielt fra Fonden for aktive blinde, fra KLO m.fl., synes jeg godt, man kunne have overvejet sagen og udtalt sig, når nu chancen er her.

På mig virker det, som om ministeren har glemt regeringens ganske vist især tidligere anvendte slogans om privatisering og styrkelsen af det frie initiativ osv. Jeg synes, det er tydeligt, at det foreslåede tidsskriftscenter i privat brugerregie, men med en nødvendig statslig og muligvis også anden offentlig støtte, fortjener en større interesse. Vores vurdering er, at man virkelig kunne opnå et længe tiltrængt løft på et af de vigtige områder, uden at det offentliges udgifter bliver meget voldsomme.

Af det fremsendte materiale fremgår det klart, at tidsskriftscenteret er i stand til at klare en stor og aktual formidling af tidsskrifter og artikler, altså et område, hvor det er meget vigtigt, at brugerne modtager deres læsestof, mens det er nyt, mens det er aktuelt.

Såfremt der ikke er mulighed for at gå ind med den støtte, der skal til, for at centeret kan fortsætte, burde man se på mulighederne for, at tidsskriftscenteret og lignende udgivere sikres portofrihed i lighed med de kongelige institutioner. Det ville i hvert fald være en god håndsrækning til initiativtagerne og til brugerne. Hvis vi ikke går ind med en støtte, er det formentlig kun et spørgsmål om kort tid, inden det private incitament dør ud.

Jeg skal også nævne, at kulturministeren har imødekommet mig på den måde, at man har rekvireret baggrundsmateriale om det særlige informationskontor kaldet INFOKO, der er oprettet som en særlig service på dette og beslægtede områder i Sønderjylland. Derimod er jeg lidt skuffet over, at ministeren ikke umiddelbart faldt for ideen og arbejdede videre med de gode ideer, der ligger bag centeret. Jeg udelukker selvfølgelig ikke, at ministeren har skønnet, at sagen er for vanskelig. Der kan jo blive tale om nogle styrelsesmæssige og kompetencemæssige vanskeligheder, men jeg håber, ministeren fortsat overvejer det, og at der kommer noget ud af det på et lidt senere tidspunkt. Men jeg ville selvfølgelig gerne vide, hvad der sker, især fordi det interesserer de syns- og læsehændicappede. Jeg skal i den forbindelse også hen-

vide til, at vi så sent som i dag har modtaget supplerende materiale fra INFOKO.

Efter min påpegning under forårets debat af, at der skal ske noget – jeg tror, jeg dengang brugte citatet fra Tordenskjold: »Hvad nøler vi efter« – må jeg nu konstatere, at der er nølet i yderligere næsten 10 måneder. I de ti måneder er der i folketingssammenhæng ikke sket ret meget. De ca. 10.000 blinde mennesker i det danske samfund har fået skruet deres forventninger op. Også derfor må vi nu se at få gjort noget alvorligt ved det. Den nuværende situation kan vi, som jeg allerede har nævnt flere gange, ikke være bekendt.

Som bare et eksempel på, hvor slet det står til, vil jeg nævne, at en lille og fattig forening, der hedder Landsforeningen af Førerehundeburere, nu i ca. 7 år med en stadig stigende intensitet har kæmpet for at få sit tidsskrift – et blad om de særlige problemer, denne relativt lille gruppe har – udsendt fra statens trykkeri for blinde, men man har ikke kunnet finde ud af det i Rønnegade.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om denne beskrivelse er i overensstemmelse med de faktiske forhold. Hvis svaret er ja, må mit næste spørgsmål være, hvad der kan gøres for, at dette lettes.

Ligeledes vil jeg gerne have bekræftet, at de seneste tal viser, at der i 1985 kun har været en tilvækst på 116 punktskriftsværker, hvoraf 51 er noder, 42 er fra erhvervsafdelingen. Såfremt det er rigtigt, er situationen endnu værre end beskrevet i ministerens redegørelse, hvor det samlede tal for 1984 angives til 128.

For en sikkerheds skyld vil jeg spørge ministeren direkte, om der er tale om en helt elementær skrivefejl i redegørelsens allerførste hovedafsnit, sidste del, hvor ministeren skriver:

»Ved førstebehandlingen af forslaget til folketingsbeslutning B 120 var der enighed om, at formålet bag forslaget, at forbedre forholdene for de blinde, svagsynede og andre læsehændicappede grupper med henblik på en ligestilling mellem disse grupper og andre grupper i samfundet, er godt og positivt, og det bør gentages.«

Jeg spørger: hvad er det, der skal gentages? Vi kommer i hvert fald ingen vegne ved blot at gentage. Mon ikke der skal stå inten-